

Dosarul nr. 2ra-82/22
2-20155143-01-2ra-24012022

prima instanță: Judecătoria Edineț, sediul central – I. Dragulean
instanța de apel: Curtea de Apel Bălți – I. Grosu, A. Ciobanu, A. Garbuz

ÎNCHEIERE

02 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de Vitalie Damanciuc, reprezentat de avocatul Stela Sandu,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Maria Gașcu împotriva lui Vitalie Damanciuc cu privire la partajarea bunului imobil, atribuirea întregului bun în schimbul unei sulte și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 25 noiembrie 2021 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a respins apelul declarat de Maria Gașcu, s-a menținut hotărârea din 07 iulie 2021 a Judecătoriei Edineț, sediul central și s-a respins cererea lui Vitalie Damanciuc cu privire la compensarea cheltuielilor de asistență juridică,

constată:

La 08 decembrie 2020, Maria Gașcu a depus cerere de chemare în judecată, care a fost concretizată prin cererea din 28 decembrie 2020, împotriva lui Vitalie Damanciuc cu privire la partajarea bunului imobil, atribuirea întregului bun în schimbul unei sulte și compensarea cheltuielilor de judecată (f.d. 1-2, 23-24).

În motivarea acțiunii a invocat că sunt în relații de rudenie cu Vitalie Damanciuc, care a participat la privatizarea apartamentului xxx, cu numărul cadastral xxx, cu S-xxx m.p., amplasat pe str. Xxx.

Astfel, ambii sunt proprietari a câte ½ cotă-parte din apartamentul xxx, cu numărul cadastral xxx, cu S-xxx m.p., din str. Xxx.

Reclamanta a menționat că Vitalie Damanciuc are un comportament agresiv și de multe ori, fiind în stare de ebrietate, a inițiat situații de ceartă și o înjura. Astfel, de mai multe ori a fost nevoită să se adreseze organelor de poliție pentru sancționarea lui Vitalie Damanciuc, iar la 17 august 2017 instanța de judecată a aplicat măsuri de protecție în cazurile de violență în familie, prin obligarea agresorului Vitalie Damanciuc de a sta departe de locuința victimei Maria Gașcu, însă, pârâtul în continuare are un comportament agresiv față de ea.

Maria Gașcu a opinat că apartamentul urmează a-i fi atribuit în întregime ei în proprietate, în schimbul unei sulte achitate lui Vitalie Damanciuc, deoarece deținerea lui în coproprietate este imposibilă din motiv că este compus dintr-o singură odaie și nu poate fi partajat, iar Vitalie Damanciuc, din anul 2015, locuiește la altă adresă pe str. xxx, deci, este asigurat cu alt spațiu locativ.

Reclamanta a relevat că a expediat lui Vitalie Damanciuc cerere prealabilă, prin care i-a propus să se adreseze la notar pentru a partaja apartamentul, dar acesta a ignorat solicitarea și nu a răspuns.

În acest sens, Maria Gașcu a notat că potrivit certificatului din 28 octombrie 2020, eliberat de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, valoarea imobilului este de 28 677 lei. Totodată, pe perioada abitației sale în apartamentul dat, a făcut investiții mari, a achitat pentru conectarea apei potabile, evacuarea apei uzate, a instalat geamuri în sumă de 5 960 de lei, achită impozitele, serviciile comunale și nu deține un alt imobil.

Reclamanta Maria Gașcu a solicitat prin cererea de chemare în judecată:

- partajarea bunului proprietate comună în devălmășie deținută cu Vitalie Damanciuc, prin atribuirea Mariei Gașcu a $\frac{2}{3}$ cotă-parte în valoare de 19 118 lei și lui Vitalie Damanciuc $\frac{1}{3}$ cotă-parte în valoare de 9 559 de lei din apartamentul xxx, cu numărul cadastral xxx, cu S-xxx m.p., amplasat pe str. Xxx;

- atribuirea în proprietatea Mariei Gașcu a $\frac{1}{3}$ cotă-parte din apartamentul xxx, cu numărul cadastral xxx, cu S-xxx m.p., amplasat pe str. Xxx, care aparține lui Vitalie Damanciuc, în schimbul unei sulte de 9 559 de lei;

- compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 07 iulie 2021 a Judecătorei Edineț, sediul central, s-a admis parțial acțiunea depusă de Maria Gașcu.

S-a partajat pe cote părți-ideale bunul imobil, și anume: apartamentul xxx, cu numărul cadastral xxx, cu S-xxx m.p., din str. xxx, înregistrat cu drept de proprietate pe numele lui Vitalie Damanciuc și Maria Gașcu, cu determinarea a câte $\frac{1}{2}$ cotă-parte ideală pentru fiecare coproprietar.

În rest, pretențiile Mariei Gașcu s-au respins ca fiind neîntemeiate.

S-a încasat de la Vitalie Damanciuc în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 100 de lei (f.d. 47, 52-56).

La 16 iulie 2021, Maria Gașcu a declarat apel împotriva hotărârii din 07 iulie 2021 a Judecătorei Edineț, sediul central, solicitând casarea parțială a acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral acțiunea sa (f.d. 51).

Prin încheierea din 10 septembrie 2021 a Curții de Apel Bălți s-a primit în procedură apelul declarat de Maria Gașcu (f.d. 60 recto-verso).

În atare circumstanțe, completul consideră că, la demararea căii de atac în ordine de apel, Maria Gașcu a respectat modul și termenul prevăzut la art. 362 din Codul de procedură civilă.

La 19 noiembrie 2021, Vitalie Damanciuc, reprezentat de avocatul Stela Sandu, a depus cerere cu privire la compensarea din contul Mariei Gașcu în beneficiul său a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5 000 de lei (f.d. 76).

Prin decizia din 25 noiembrie 2021 a Curții de Apel Bălți s-a respins apelul declarat de Maria Gașcu și s-a menținut hotărârea din 07 iulie 2021 a Judecătorei Edineț, sediul central.

S-a respins cererea lui Vitalie Damanciuc cu privire la compensarea din contul Mariei Gașcu în beneficiul său a cheltuielilor de asistență juridică (f.d. 82, 83-86 recto-verso).

În consolidarea soluției prima instanță și instanța de apel au reținut că Maria Gașcu și Vitalie Damanciuc sunt coproprietari ai apartamentului xxx, cu numărul cadastral xxx, cu S-xxx m.p., din str. Xxx, în baza contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată nr. 11649 din 17 noiembrie 2015, înregistrat în Registrul bunurilor imobile la 18 noiembrie 2015.

Instanțele inferioare au constatat că acest bun imobil nu este partajabil în natură, în două imobile distincte, fiind indivizibil.

Respectiv, pentru încetarea proprietății comune în devălmășie urmează a fi efectuat partajul imobilului, prin atribuirea fiecărui coproprietar a câte ½ cotă-parte din bunul comun.

La fel, instanțele inferioare au considerat neîntemeiată pretenția Mariei Gașcu de a-i transmite în proprietate întreg bunul imobil, în schimbul unei sulte, deoarece conform art. 561 alin. (3) lit. a) din Codul civil în coroborare cu art. 562 din Codul civil partajul se face prin atribuirea întregului bun, în schimbul unei sulte, în favoarea unui coproprietar doar la cererea proprietarilor. În speță, însă, coproprietarul bunului Vitalie Damanciuc nu și-a dat acordul la primirea unei sulte în schimbul cotei sale părți din apartamentul litigios.

Prin urmare, în speță, nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 561 alin. (3) lit. a) din Codul civil cu privire la partajarea bunului imobil, iar partajarea imobilului prin atribuirea în proprietate exclusivă a Mariei Gașcu a 1.0 cotă-parte din acesta, fără acordul celui de al doilea coproprietar, ar însemna deposedarea lui Vitalie Damanciuc de proprietatea dobândită legal.

Cu atât mai mult că reclamanta nu a prezentat un raport de expertiză, care ar determina valoarea de piață al bunului litigios, iar în ședința de judecată a instanței de apel a declarat că refuză categoric să evalueze apartamentul la prețul de piață, insistând asupra acordării unei sulte lui Vitalie Damanciuc reieșind din valoarea cadastrală a apartamentului.

Referitor la cererea lui Vitalie Damanciuc cu privire la compensarea cheltuielilor de asistență juridică, instanța de apel a notat că, prin prisma art. 96 alin. (1) și (1¹) din Codul de procedură civilă, se compensează cheltuielile care le-a suportat partea care a avut câștig de cauză, dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

În opinia Curții de Apel Bălți, cerința lui Vitalie Damanciuc de a-i fi compensate cheltuielile de asistență juridică este neîntemeiată, deoarece acesta nu a avut câștig de cauză și nu a fost asistat în instanța de apel de un avocat.

La 23 decembrie 2021, Vitalie Damanciuc, reprezentat de avocatul Stela Sandu, a depus prin intermediul oficiului poștal cerere de recurs împotriva deciziei din 25 noiembrie 2021 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea parțială a deciziei recurate, și anume în partea respingerii cererii sale cu privire la compensarea cheltuielilor de asistență juridică, cu pronunțarea în această parte a unei hotărâri noi, prin care să fie admisă cererea de compensare a cheltuielilor de asistență juridică (f.d. 94-99, 100).

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel neîntemeiat a respins cererea sa cu privire la compensarea cheltuielilor de asistență juridică, or, acestea

au fost real suportate, fapt confirmat prin bonul de plată seria DAA nr. 13759875 din 22 septembrie 2021.

La fel, recurentul a menționat că suportarea cheltuielilor de asistență juridică au fost necesare pentru a-și apăra drepturile și interesele într-un proces civil intentat neîntemeiat de către Maria Gașcu împotriva sa. Necesitatea și rezonabilitatea cheltuielilor s-a determinat prin faptul acțiunilor întreprinse de avocat, și anume studierea materialelor prezentate, discutarea privind situația clientului, întocmirea și prezentarea în instanță a actelor procedural necesare, urmărirea mersului procesului și realizarea căilor de atac și nu doar participarea în cadrul ședinței de judecată.

Astfel, recurentul a considerat necesar de a-i compensa din contul intimatei cheltuielile de asistență juridică în sumă de 5 000 de lei, în conformitate cu art. 94 și art. 96 din Codul de procedură civilă.

Prin referința din 27 ianuarie 2022, intimata Maria Gașcu a solicitat respingerea recursului declarat de Vitalie Damanciuc, ca fiind nefondat (f.d. 106, 107).

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din motivele ce succed.

În conformitate cu articolul 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul de admisibilitate al instanței de recurs subliniază că, un stat care dispune de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii săi se bucură de principiile unui proces echitabil prevăzute la articolul 6 § 1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (a se vedea cauza Lebedinski v. Republica Moldova, 16 septembrie 2015, § 32; cauza Sultan v. Republica Moldova, 05 iunie 2018, § 24).

În aceste condiții, procedura de admisibilitate a cererii de recurs va fi efectuată și analizată prin prisma articolului precitat, care cuprinde, în mod particular, dreptul de acces la justiție și dreptul de a fi auzit.

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității contestațiilor înaintate prin intermediul căilor de atac, pentru că prin însăși natura sa, recursul trebuie reglementat de către stat, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere.

În acest sens, criteriile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea *inter alia* cauzele Marc Brauer v. Germania, 01 septembrie 2016, § 34; Miessen v. Belgia, 16 octombrie 2016, § 64; Samardžić v. Croația, 20 iulie 2017, § 28; Zubac v. Croația (Marea Cameră), 05 aprilie 2018, § 82).

Așadar, prin prisma articolului 433 din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate verifică dacă actul judecătoresc de dispoziție recurat poate constitui obiectul recursului, dacă cererea dedusă judecății este formulată de

persoana îndreptățită, dacă aceasta nu a fost depusă în mod repetat și dacă a fost declarată în termen.

Prin urmare, obiectul prezentei cereri se referă la decizia din 25 noiembrie 2021 a Curții de Apel Bălți, care intră în categoria de acte specificate în articolul 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Succesiv, completul de admisibilitate notează că, în cazul în care, dreptul de acces la justiție este limitat fie de lege, fie de fapte, instanțele naționale trebuie să verifice dacă aceste restricții au redus esența dreptului și, în special, dacă ele urmăresc un scop legitim și dacă există o legătură rezonabilă de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul care trebuie îndeplinit (a se vedea cauzele *Levages Prestations Servicii v. Franța*, 25 octombrie 1996, § 40; *Tricard v. Franța*, 10 iulie 2001, §§ 29, 33; *Freitag v. Germania*, 19 iulie 2007, § 37; *Marc Brauer*, 01 septembrie 2016, § 34).

Articolul 434 din Codul de procedură civilă prescrie că, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

În conformitate cu art. 111 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade. Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului.

Normele procedurale referitoare la termenele pentru căile de atac sunt, înafara oricărui dubiu, menite să asigure buna administrare a justiției și respectarea, în special, a principiului securității juridice. Persoanele vizate trebuie să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate (a se vedea cauzele *Tricard v. Franța*, 10 iulie 2001, § 29; *Nicolae Popa v. România*, 09 decembrie 2014, § 16; *Tence v. Slovenia*, 31 mai 2016, § 31). Mai mult, CtEDO a statuat că, în cazul în care termenul pentru o cale de atac ordinară este prelungit după o perioadă considerabilă de timp, o astfel de decizie poate încălca principiul securității juridice (a se vedea cauzele *Ponomaryov v. Ucraina*, 03 aprilie 2008, § 41; *Ustimenko v. Ucraina*, 20 octombrie 2015, § 47).

Dispozitivul deciziei Curții de Apel Bălți a fost pronunțat la 25 noiembrie 2021. Conform avizului de recepție a corespondenței DS8005956888AS, copia deciziei motivate a instanței de apel a fost notificată reprezentantului recurentului, avocatului Stela Sandu, la 12 ianuarie 2022 (f.d. 90).

Astfel, completul de admisibilitate opinează că, în speță, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece cererea de recurs a fost depusă la 23 decembrie 2021.

Succesiv, completul de admisibilitate evocă faptul că, în conformitate cu articolul 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform articolului 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4);
- a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

In concreto motivelor inserate în cererea de recurs, completul de admisibilitate le apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate. Or, recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Însă, din analiza cererii de recurs depuse de Vitalie Damanciuc, reprezentat de avocatul Stela Sandu, rezultă că acesta nu a evidențiat memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate, limitându-se la reiterarea circumstanțelor faptice ale cauzei.

În acest sens, completul de admisibilitate menționează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera ilegalitatea hotărârii. Respectiv, nu este suficientă

simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de ilegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

La caz, completul de admisibilitate vădește că, argumentele invocate în cererea de recurs, după esența lor, pot fi încadrate în temeiurile aplicabile doar procedurii de apel și nu se regăsesc în articolul 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului. Ba mai mult ca atât, acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel prin prisma articolului 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și, prin urmare, nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece Vitalie Damanciuc, reprezentat de avocatul Stela Sandu, nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel. Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța inferioară, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson v. Olanda, 26 martie 1996, § 67). La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de Vitalie Damanciuc, reprezentat de avocatul Stela Sandu, nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că, în condițiile din speță, cererea de recurs a fost depusă după ce Vitalie Damanciuc, reprezentat de avocatul Stela Sandu, a avut posibilitatea de a fi auzită de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea *mutatis mutandis* „Levages Prestations Services” v. Franța, cererea nr.21920/93 din 25 octombrie 1996, §§ 48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurentului i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 § 1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher v. Cehia, cererea nr. 58580/00 din 11 aprilie 2005, §§ 65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Vitalie Damanciuc, reprezentat de avocatul Stela Sandu, împotriva deciziei din 25 noiembrie 2021 a Curții de Apel Bălți, în baza articolului 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Vitalie Damanciuc, reprezentat de avocatul Stela Sandu, împotriva deciziei din 25 noiembrie 2021 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas